



ÅRSBERETNING for 2005

Takket være, at mange mennesker har hjulpet hinanden med at få gode oplevelser, er jeg i stand til at kunne skrive en årsberetning, der beskriver et godt år for foreningen.

Forskningsleder Claes Gjermansen kom og fortalte om det vigtige arbejde med gærceller, som foregår på Carlsberg Forsøgslaboratorium. Vi fik det historiske: Pasteur 1840 - 1870, Christian Hansen 1838 - 1870 og Winge fra 1938 - 1958. Sidstnævnte beviste, at der mendelsk nedarving i gærceller, og at der er to forskellige køn, så der skal være en parring. Gæren skal som bekendt tilsættes og bagefter fjernes. Dette er kunsten, som Claes Gjermansen fortalte om. Vi ved jo, hvor meget det betyder med smagsstabilitet.

Det er godt, at Carlsberg har råd til grundforskning, og det er godt, at vi har forskere som Claes Gjermansen. At vi bagefter havde ølsmagning og serverede det lokale Brøchhuse øl, var ingen provokation, men det er ingen hemmelighed, at vi danskere godt kan lide Davids kamp mod Goliat. En lille tilfredshed er det også, at arlaficeringen ikke tager overhånd.

På sporet af de danske dinosaurer var et meget spændende foredrag, men med meget få tilhørere. Hvorfor?

Skulle det have været en lørdag eftermiddag, så man kunne have taget børn med. Jeg ved det ikke, måske bare et bevis på, at der foregår så meget, at det er svært at samle folk. Ikke desto mindre fortalte Phd-studerende på Geologisk Museum Jesper Milan om dinosaurer generelt, men også om sine store oplevelse med de nyfundne forstenede fodspor af dinosaurer på Bornholm.

Cand. scient. Grethe E. Dinesen fra Marin Økologi i Århus havde forberedt et fantastisk indlæg om marine nationalparker. Hun vidste hvad hun talte om, og var den helt store formidler. Bl.a. fordi hun beherskede at bruge power point billeder på en meget fin måde. Ord, tekst og billeder var en enhed. Vi så og hørte et rigtig godt foredrag. Vi fik slået fast, hvad der forstås ved marine nationalparker både her og i udlandet. Havde Grethe Dinesen bare haft lejlighed til at få sit oplæg i TV og ved borgermøder på Læsø, ville afstemningen på Læsø, måske være faldet bedre ud. I hvert fald ville der på landsplan have været rejst en bevægelse mod, at lokalbefolkningen på Læsø skal have lov at bestemme. Det må være alle danske borgere, der skulle have været hørt. Havet og havbunden må da tilhøre os alle.

Søndagen efter at Danmarks Naturfredningsforening havde rensset strandbredde ved Nivå, kom vi og fik meget at vide om det liv, der udfolder sig i Nivåbugten. Det blev søndag eftermiddag, fordi Jacob Larsen lige skulle komme hjem fra forskerkonference i Napoli. Vejret var roligt og varmt. Lige til en forelæsning i det fri. Han skulle hjælpe biolog Marianne Seneca Thorsen med at undervise og passe deres fælles børn. Det gik op i en højere enhed, for nogle børn er virkelig gode at have med. De finder liv, som vi andre måske overser.

Marianne fortalte om den fantastiske produktion, der foregår på lavvandet arealer, som ved Nivåbugten. Større en på de bedste hvedemarker. Vi fik at høre om det liv, der foregår ved hjælp af ilt, men også om det liv, der foregår ved omsætning med svovlforbindelser. Vi fik fremrullet hele bunddyrssamfundet og dets betydning for fuglelivet. Vi fik set sandormen, Pycos Spiro, der med sine sandrør så at sige holder hele Vadehavet sammen. Nivåbugten er meget kendt, fordi nogle vigtige

forskningsresultater er opnået her bl. a. af Muus og Bentsen. Alle studerende og gæster kommer her, og nu har vi fået gennemgået et vigtigt område på bedste måde af Marianne, vores bestyrelsesmedlem.

Allan G. Nielsen fra Naturværnsfonden var guide på turen til fondens område på Nyord. Det var en bustur, og heldigvis meldte der sig så mange, at turen kunne gennemføres, uden underskud. Oplevelsen på Nyord blev lige så god, som beskrevet i invitationen, men vores lille visit på Møns Klint gav mere end lovet. Der var en meget fin flora i Jydelejet, og vi så Vandrefalkens rede med ungerne. Vi så begge de voksne sidde på klinten. Vi så ikke den vagt, som vi havde læst om, men alle vores medlemmer var meget stille og gik hurtigt efter at have nydt synet. Heldigvis meldes det også, at de tre unger er kommet på vingerne.

Der er ganske få personer i Danmark, der ved noget om snegle. Det lykkedes for os at få biolog Kåre Fog til at lave en ekskursion for os. Det var tørt, da vi var på ekskursion ved Esrum Sø. Alligevel var Kåre Fog i stand til at vise os en hel verden af snegle. De var små, men de var der. Gennemgangen var fascinerende og deltagerne fik understreget, hvor vigtige sneglene er i fødekæden. I år har vi klippet mange dræbersnegle over, eller udryddet dem på anden vis, så det er en oplevelse, at stå omkring Kåre Fogh og opleve snegle på en helt anden måde. Vi fik endda at vide, at når sumpvindelsneglen, som står på EU's liste over bevaringsværdige, er et bevis på, at naturen i det sumpområde har det godt. Flere har opfordret os til at få Kåre Fogh med på en paddeekskursion, så vi håbe, det må lykkes.

Vores svampeekskursion foregik i år igen til Asserbo plantage, hvor skovfoged Søren Agerlund Rasmussen kørte os ud til kysten, så vi kunne nå mere og samtidig se den store lysning ved Enebærsløtten. Selv om det var tørt fandt vi mange svampe. Ni arter rørhatte og fem arter fluesvampe. Zinobæltet slørhat er specielt for Asserbo. Flemming Rune gennemgik svampene for os og fortalte om deres liv, hvor vi kun ser 1%, nemlig frugtleget, der kommer op over overfladen. De 99% gemmer sig i organiske plantedele i jorden eller i træstammer, hvor de nedbryder deres vært. Det var inspirerende at høre Flemming Rune, som den efterfølgende uge satte fokus på alle aspekter af svampenes betydning ved at have fået organiseret en svampefestival i Botanisk Have i anledningen af Svampeforeningens 100-års fødselsdag.

Turen til Traneland. Det vil i år sige Mecklenburg-Vorpommern. Vi boede på vandrehjemmet i Zingst. Det er et godt sted, selv om fire-mandsværelserne var lidt primitive. Der var dog en bedre stemning blandt deltagerne end sidste år, hvor vi troede, at vi skulle på krotur. I år var forventningerne ikke så høje og skuffelserne dermed ikke så store. Der var rigtig mange fugle. Tranerne kunne ses godt og høres. Den nøjagtige fugleliste udarbejdet af vores ledere Lisbeth og John Speich, kan ses på vores hjemmeside www.naturnord.dk.

Botanikgruppen har i år haft 15 ture. Men sæsonen er også blevet lang. Det sidst arrangement fandt sted den 20. november. Det vælter ind med medlemmer, der gerne vil med på turene. Det er dejligt. Tak til Inger Lise Schimmel, der holder gruppen sammen. Styrken i gruppen er også, at der nu er så mange, der er ledere. En eller flere gange. Jeg var ansvarlig for turen til Omø. Vi så en masse, og Christian Rørdam og hans gruppe var med. Gunhild Jensen fortalte og viste frem. Vi nåede kun det halve af øen, så vi må gentage turen en gang.

Fuglegruppen har haft fire ture, men alle vellykkede. Der er plads til flere deltagere. Vi har haft et stort stykke i Frederiksborg Amtsavis. Journalisten deltog i en ekskursion til fugletårnet i Alsønderup og skrev om sin begejstring over at være sammen med

gruppen. Hvis andre vil prøve, kan de blot henvende sig til Hans –Henrik Ibfelt eller Leif Møller-Hansen.

Jeg har været glad for at repræsentere foreningen i Amtets Grønne Råd. Det er efter min mening meget beklageligt at amterne nedlægges. Men rundt omkring bliver nye ting sat i gang. Hillerød Kommune inviterer til opbygning af noget nyt. Et miljøråd. Vi går med og ser, hvad der kan gøres.

Spredning af byer og veje går nemt i vores land. Miljøet skal man kæmpe for. Der er lagt mange kræfter i planlægningen af Nationalparken i Nordsjælland. Nogle af vores medlemmer har også deltaget. Der skal være fuld enighed, når det gælder naturgenopretning, men når det gælder vej- og byudvidelser eksproprieres der blot. Det kan måske være årsag til at noget går langsomt, f.eks. når det gælder gendannelse af Lyngby mose til sø. Hvis man sælger sin jordlod i mosen, får man ikke så høj pris, som hvis der eksproprieres. Og af den indkomst skal der ikke betales skat. Der er mange måder at sinke en udvikling til det bedre. Rensningen af Slotssøen går forhåbentlig bedre. Indtil nu har jeg som medlem af følgegruppen kunne konstatere et godt samarbejde mellem biologer, ingeniører og skovens folk. Det bliver spændende at se, hvor stor indflydelse det får på vandløbene i Store Dyrehave i den del, der vender ind mod byens østside. Vi havde engang en tur langs Slotssøens kilder. Den må vi have gentaget efter projektets afslutning.

Vores forening fylder i år 38 år. Kan vi lave noget stort ved vores 40 års jubilæum? Det kan vi hvis foreningen fortsætter som nu. Vi har i år fået nye medlemmer. Mange vidende mennesker, der synes, at de også lige er nødt til at være med i denne forening, selv om de er medlem af mange andre. Jeg opfordrer til at værne om vores samværsform, som er god. Men også hele tiden være åben for nye former for tilegnelse af viden og samværsformer. Lav reklame for vores forening.

På bestyrelsens vegne Ida-Lykke Bang